

(əvvəli ötən sayımızda)

Tur öküzün yer üzərinə səp-lənən toxumundan yaranan, tö-reyn ilk insandır, böyük oğuldur ki, bütün bəşəriyyət ondan tö-renmışdır. Yeni Zərdüştin dini təliminə görə yer üzünün ilk in-sanları turlar, yəni türklər olmuşdur. Mixi yazı mətnlərindəki bil-gilər də bunu təsdiq edir. Op-pert, Rouison, Lenorman, Hom-mel, Norris, Mordtmann və s. ki-mi böyük bilim adamları da mixi yazılarındakı bu bilgilərə əsasla-naraq sami və arı irqinin tarix səhnəsinə qədəm qoymadan öncə bəşər mədəniyyətinin əsasını qoyanların Turanlılar və ya öntürk turlar olduqlarını yazırlar.

Tur sözü sumerlərdə oğul, doğulmaq mənasında olduğu kimi qədim və müasir türk dillərində “doğulmaq”, “nəvə” anlamında Tör/Toru/Torun şəklində mövcuddur. F.Hommel türkcə-Sumerce sözləri müqayisə edərək yazar: “Sumercə Tur/oğul-türkçe torun, töremə; Sumercə Dingir/dimir-türkçə tenqri/tanrı; sumercə yeraltı dünya Aral-türkçə yeraltı dünyadan sahibi Erlik. Tur, thoq sözü sumer dilində həmçinin doğulmaq, dünyaya getirmək, nəsil, rüşeym anamları daşıyır. (F. Hommel. 1885, Səh. 250)

İkicayarasının və Avestanın əfsanələrində turların ilk insan oğlu kimi öküzün toxumlarından yaranması haqqında hekayetlər mövcuddur. Akkad yaradılış əfsanəsində insan “Tanrıcanın toxumu” yəni İstar ilahəsinin (Venera ilahəsi) toxumu kimi izah edilir.

Avestanın Bundaxşindəki yaradılış əfsanəsinə görə Ahuramazda ilk insan olan Qayomartı və öküzü eyni zamanda yaratdı. Mükəmməl təmizliyə malik iki yaradılış 3 min il yer üzərində yaşadıqdan sonra şəri təmsil edən Angramanyu meydana çı-xaraq öz gücünü göstərdi. Onun ilk işi öküzü öldürmək oldu. Lakin öküzün bədənidən düşən toxumdan xeyirli heyvan və bitkilər meydana gəldi. (Lenormant F. 1882, Səh. 60)

Şərqi mifologiyasında öküz məhsuldarlıq rəmziidir və burda öküzün öldürüləməsi qıṣın sona çatması və mövsüm dəyişikliyi nəticəsində yazın gəlişi, bitki və heyvanların doğulması və həyatın yenilənməsi hadisəsini eks etdirir.

Otuz il sonra Angramanyu Qayomartı öldürdü və bu ilk insanın yerə düşən toxumlarından ravənd bitkisi böyüdü, bu bitkinin ortasında arxaları bir-birinə bitişik qadın və kişi vardi. Ahura-

(F.Delitzsch. 1896, Səh. 391)
Qayomart Sumer yaradılış əfsanəsindəki göyüzü tanrısi, tanrıların atası Anin oğlu “öküz-dəntərəməs öküz” tituluna malik Enkinin İran əfsanəsinə yansımış prototipidir. Sumer yaradılış əfsanəsində də, öküz/buğanitə-cəssüm etdirən Enkinin mayasından canlı aləmin əsasını təşkil edən öküz timsalında təcəssüm olunan çaylar yaranmış və özü ilə bərəkət və məhsuldarlıq gətirmişdir.

Ələsgər Siyablı

Dünya tarixinin *Turan dövrü*

mazda onları bir-birindən ayırdı, onlara ağıl və ruh verdi, bütün insanlar bu qadın və kişidən törediler. Onlar ilk insanlar olan Maşa və Maşvana idilər. (Lenormant F. Beginnings of History, Səh. 61)

Angramanyu/Əhrimən bu hə-rəkəti ilə yalnız ruhlar ələmində mövcud olan varlığı, tabiat canlıları və insanlar şəklində yera yendirdi və fiziki ələmin yaradılmasının səbəbəkər oldu.

Fikrimizə görə ilk insan Qayomart haqqındaki iran yaradılış əfsanəsi, hind-avropalılar bunu etiraf etmək istəməsələr də, Sumer yaradılış əfsanəsinin təhrif olunmuş variantıdır. Qayomart adının əsl Qu-martu şəklindədir və Sumer-akkad dilində “öküzün/buğanın oğlu” deməkdir.

Ahuramazda Qayomartı və öküzü eyni zamanda yaratmışdır. Əhrimən öküzü öldürdükdən sonra onun toxumlarından bütün canlılar və o cümlədən insan yaranmışdır. Sumer əfsanəsində də öküz obrazında Enki insanlar olan qadın və kişinin və bütün canlıların yaradıcısıdır. Dünyaya həyat verən Dəclə və Fərat çayları Öküzün mayasından yaranmışdır.

Iranlıların mifologyasında turanlılardan əzx etdikleri öküz obrazı mühüm yer tutur. Gənc oğ-

lan obrazında təsvir olunan tanrı Mitra sələli ilə öküzün biynuzundan tutmuşdur sağ əlindeki bıçaqla öküzü qurban verir. Öküz günəşin rəmziidir və o adətən axşamlar qurban verilir. Avestada və sanskrit əfsanələrinə görə Günəş tanrısının əmri ilə Mitra qurban verilən öküzün qanından təbiət canlıları, toxumlarından isə insanlar yəni cüggular-turlar yaranır. Qurban verilən öküz yaranışın və doğulmanın səbəbi və simvoludur, doğulmanın və yaradılışın başlanğıcı və atasıdır. Tur adı həm öküz, həm də oğul və doğulma mənasındadır.

Sumer dilində Tur sözü insan mənasında oğul, uşaq, körpə an-lamı daşıdığı kimi kiçik, bala, ca-van heyvanları da, o cavan ökü-

qeyd etdikləri kimi Tur tanrı adı idi və o Günəş tanrısi Utunun öküzi idi. Tur-Utu tanrı adı kasilərin Babildəki hakimiyətləri dövründə tanrı Marduk şəklində ifadə olunurdu.

Tur İran rəvayətlərində Firudin Üç oğlundan biri və türklərin ulu atası hesab olunur. Əger Turan sözünü iran əfsanələri əsasında izahını qəbul etsək onun mənası Tur adının sonuna-cəm halını bildirən “an” şəkilçisi ni artırmaqla meydana gələn Turlar və Turların ölkəsi deməkdir. Avropa və Rusiya alimlərinin böyük qismi Turları irandilli hesab etsələr də, İranlılar lap qədimlərdən Turları türk, Turanı isə türkərin ölkəsi kimi qəbul etmişlər.

Avestada oturaq əkinçi və hevandar xalqların ərazilərinə daima basqınlar edən, onları çapib talayan şimal və şərqdəki köçəri xalqlar mənası şər ruhlu, amansız, vəhşi, talançı məna-sında olan Tura adlandırılmışdır.

Sasanilər sülaləsinin haki-miyəti dönməndə də Türklerin yaşıdagı əraziləri Turan və Mərz-i Turan yəni Turanlıların ərazisi adlanırdı.

Firdovsinin “Şahname” əsərində və digər ərəb-fars mənbələrində İranı təmsil edən farslarla, sakları təmsil edən Turan arasında uzun illər ərzində davam edən və gah birinin gah da digərinin qələbəsi ilə nəticələnən çoxsaylı savaş səhnələri öz ekinci tapmışdır. Buavaşlarda Turanlıların başında İranlıların Əfrasiyab adlandırdıqları padşah dururdu. Mahmud Qaşqarlı və Yusif Balasaqunlu Əfrasiyabı Turan padşahı Alp Ər Tonqa adlanırlırlar. İranlıların başında isə Kəyanilər sülaləsi, xüsusən də onlara mənsub olan vefarsların Keyxosrov, avropalıların ise Kir adlandırdıqları şahları dururdu.

Turları inadçılıqla irandilli tayfalar kimi qələmə verən avropa və rus tarixçilərinin iddalarının əksinə olaraq Şahnamə müəllifi Firdovsi heç bir şübhəyə yər qoymadan onların türkələr olunduqlarını aydın şəkildə yazmışdır.

Türkərin qədimdə adaların-dan biri Tur olduğu kumu digər adları da Sak idi. VI əsr Bizans tarixçisi Menandır Türkərdən bəhs edərkən onların qədim za-manlarda sak adlanırdıqlarını yazar.

Fars dilində Turan həm turlar həm də turların ölkəsi deməkdir. Fransız tarixçi J.Blochet Avesta-da bəhs olunan Tur və Tura kəl-mələrinin Türk olduğunu isbat etmişdir. İngilis türkoloq Marqvart da özlərini ilk dəfə Tu-ra adlandıranların sak mənşəli massagötərələr olduğunu yazar.

Tur və Turan adlarını yalnız Avestaya və digər farsdilli mənbələrə əsaslanaraq izah edənlərin iddialarının əksinə olaraq Ön Asiyada Avesta yaranmadan və İran dövləti meydana çıxmada çox öncələr Tur və Turan adları müxtəlif formalarda şəhər, ölkə, etnonim, hidronim, teonim adları şəklində mövcud idi.

(ardı gələn sayımızda)